

слѣпи. Който отъ възрастнитѣ иска да се учи, трѣбва да отиде въ чужбина. Пъкъ това струва скъпо.

— А защо у насъ нѣма такива училища?

— Защо ли? Защото мислимъ, че слѣпиятъ трѣбва да проси, за да има кому да даваме милостиня. А пъкъ ние, слѣпитѣ, искаме всѣки самъ да си изкарва хлѣба. Да, мое хубаво момиченце. . . Азъ ти благодаря за милостивото сърце, но тоя левъ, който давашъ на мене като на просекъ, дай го по-добре на дружеството за покровителство на слѣпитѣ въ България, което е уредило работилница за слѣпитѣ.

Хрисимка, безъ сама да знае, какъ стана това, улови ржката на слѣпия работникъ и я целуна. Тя сега за пръвъ пжтъ разбра, какъ трѣбва да помагаме на нещастнитѣ.

С. Чилингировъ.

РИБАРЬ.

Назадъ върни се, рибарю бедни,
Вижъ, буря зла се сбира тамъ:
Вълнитѣ люшкаты твоята лодка слаба,
Излагашъ се на рискъ голѣмъ.

— Петъ деца чакатъ въ къщи хлѣбъ отъ мене;
И рискъ не е ли много по-голѣмъ,
Когато вечеръ ме посрещнатъ гладни,
Да нѣмамъ троха хлѣбецъ да имъ дамъ?

К. Величковъ.